

DUBNOVÝ NEWSLETTER

TOM Otrokovice

Ahoj!

Vítej u dalšího oddílového newsletteru!
O čem se dočteš v novém čísle?

- Blatníkovka měsíce
- Co na to vedoucí? Velký dotazník plný otazníků
- 14. díl táborových povídaček

Blatníkovka

≡ měsíce ≡

klik!

S příchodem jara souvisí i jedno malé sympatické zvířátko, které můžete potkat i na táborové louce. Opyluje květy, ale včela to není. Má žihadlo, ale vosa to také není. Správnou odpověď se dozvíte, když si rozkliknete dnešní Blatníkovku!

Věděli jste, že si toto zvířátko vytváří malá hnízdečka v dírách po hlodavcích nebo v opuštěných ptačích hnízdech? Nebo že samička prospí celou zimu v podzemní komůrce a poté hledá místo pro své hnízdo? V ČR je toto zvíře chráněné, takže když ho náhodou potkáte, chovejte se k němu hezky.

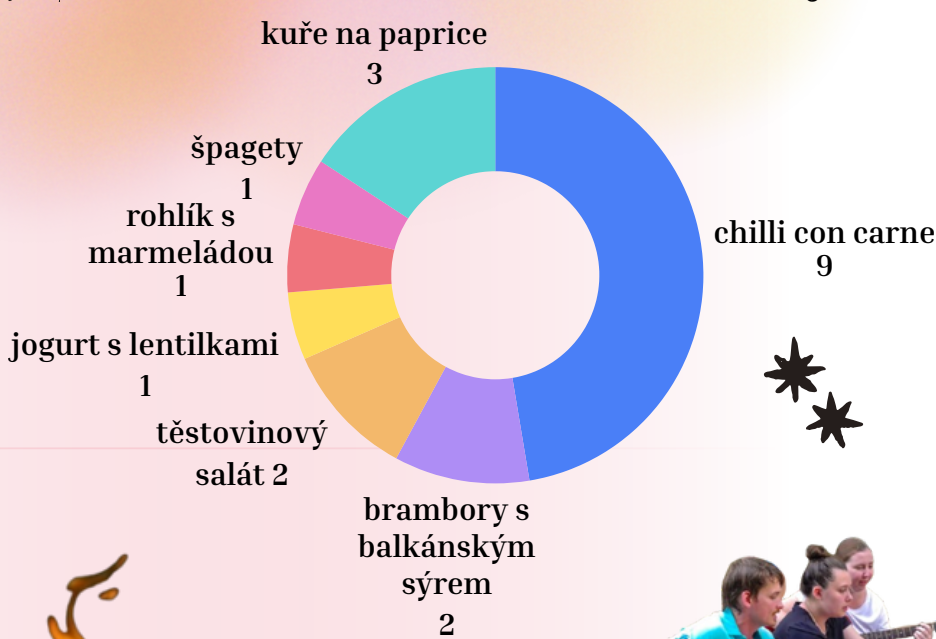
A jak zpívá kapela Divokej Bill, je toto zvířátko stejně pohodové, jako zmíněná písnička.

zeptali jsme se vedoucích:

VELKÝ DOTAZNÍK

Na konci března vedoucí odpověděli Emči na několik záludných otázek pro Sluníčka a Potkany na jejich jarní víkendovku. O tyhle zajímavosti vás však nemůžeme ve Vlaštovce ochudit! Připraveni?

Jaké je mezi vedoucími nejoblíbenější táborové jídlo?

Která písnička nesmí u táboráku chybět?

- Hejkal
- Bedna od Whiskey
- Proměny
- Lásky hrad
- Jarní tání
- Igelit
- Tulácký ráno
- Bratříčku, zavírej vrátka
- Báječná ženská
- První signální
- Večerka

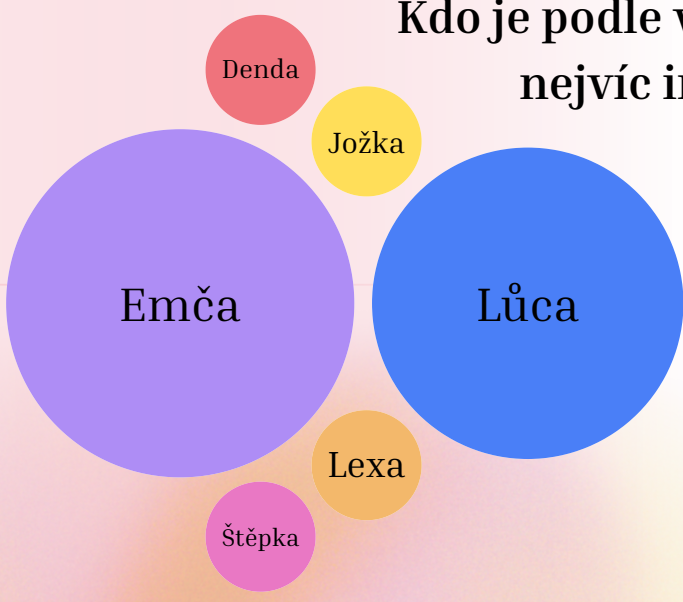

Co vedoucí napadne jako první, když se řekne tábor?

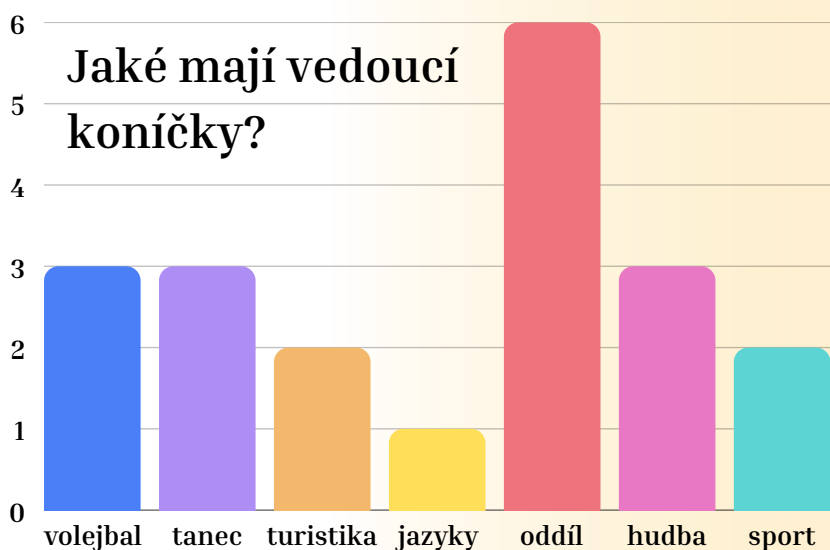
Jaké byly nejoblíbenější hry vedoucích, když byli ještě děti?

Čísla, čokoláda, kule, ringo, Belgie, rybičky, princezny a draci, čínská restaurace, na hříby, softbal, dobývání tábora...

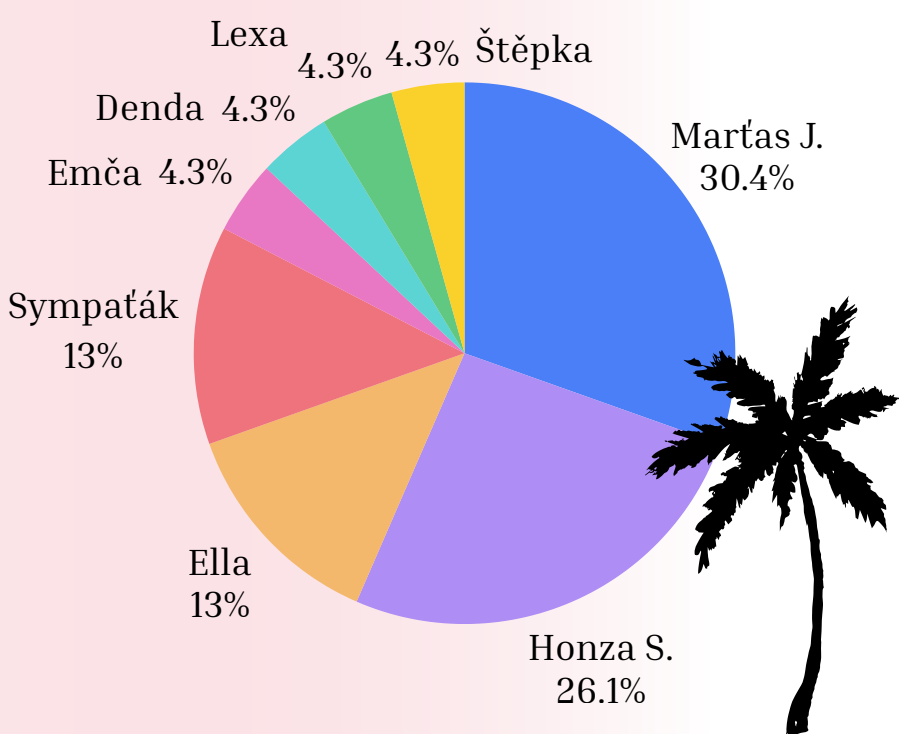
Kdo je podle vedoucích nejvíc inovativní vedoucí?

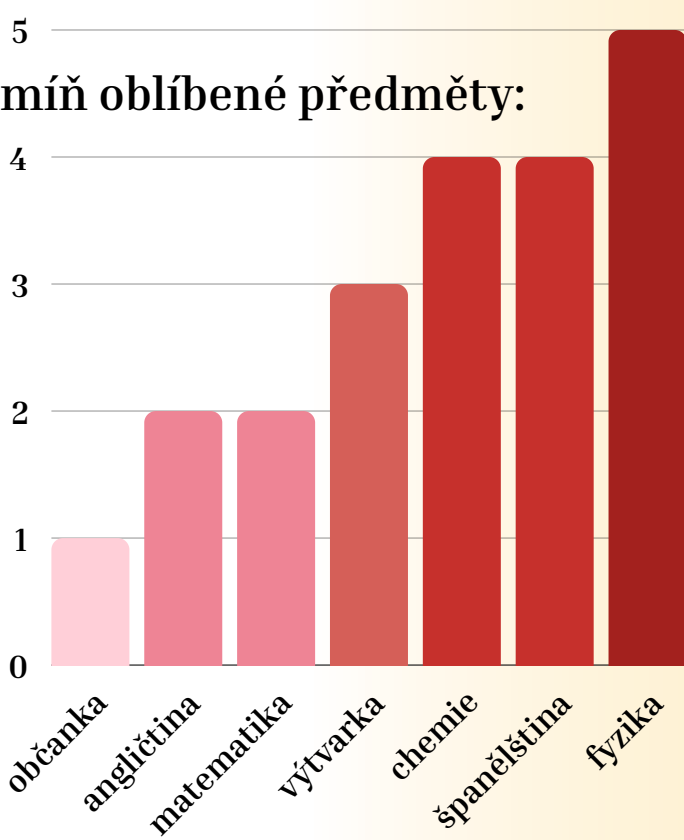
Jaké mají vedoucí koníčky?

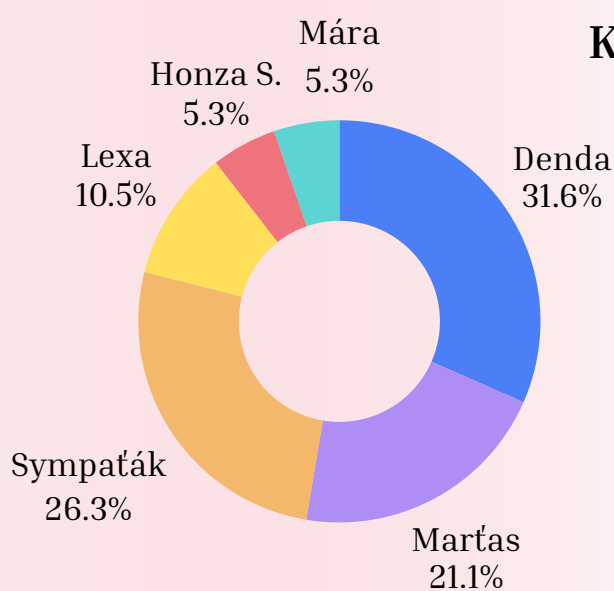
Kdo z vedoucích by nejdéle přežil na pustém ostrově?

Nejmíň oblíbené předměty:

Kdo má podle vedoucích největší autoritu?

Táborové povídačky

Majda

Píše se rok 2019 a já si užívám tábor Kocourkov plnými doušky. V duchu našeho tématu jsme měli za sebou bláznivý den – vedoucí se rozhodli „chytat světlo“, což v praxi znamenalo budíček ve čtyři ráno. Abychom netušili, kolik je hodin, zabavili nám všechny budíky, náramkové hodinky, a dokonce sundali i hodiny z kuchyně. Celý den jsme byli časoprostoroví trosečníci, odkázaní jen na pískání píšťalky.

Jenže pak přišla noc a s ní naše hlídka. Moje dvanáctileté já a moje partačka Hanča Šrubařová jsme měly 4. hlídku.

Naštěstí systém fungoval tak, že první hlídka vyfasovala jediné vodotěsné hodinky (tuším od Kačky Rafajové), které se jako štafeta předávaly dál. To byla jediná věc, která nás držela v realitě.

Když nastala fáze „střídání stráží“, šly jsme vzbudit dva kluky. Tiše jsme vlezly do jejich stanu a jemným hláskem zamumlaly, že mají hlídku. Odpovědí nám bylo sborové „jo“, načež oba okamžitě znovu upadli do kómatu. Po dvou minutách ticha jsme proces zopakovaly. Po dalších třech minutách znovu. Až počtvrté, když už nám došla trpělivost a řekli to už opravdu důrazně, se probudili. Následovalo předání povinné výbavy: kabáty, píšťalka a ZLATÝ HŘEB VEČERA – ty jediné, drahocenné hodinky. Úkol splněn! Už jsem se viděla ve spacáku, když jeden z kluků prohlásil, že si musí „odskočit“ na latrínu. Když se vrátil, pro jistotu jsme se zeptaly: „Máte všechno?“

Kluci se poplácali po kapsách. Kabáty? Máme. Píšťalku? Máme. Hodinky? Ticho. Nastalo vteřinové zastavení času. V tu ránu začala pátrací akce. Čtyři baterky prořízly tmu a sledovaly trasu k latrínám. My s Hančou jsme zůstaly stát před latrínami, zatímco kluci vtrhli dovnitř. Ten výraz, se kterým se vrátili, se nedá ani popsat. Hodinky totiž našly nový domov – na dně latríny.

Co teď? Jediná možnost: vzbudit vedoucího. Vtrhly jsme do hangáru vedoucích a popadly prvního, koho jsme nahmataly, což byl Martas. Ten v tu chvíli ještě netušil, co bude jeho hlavní náplní práce pro tuto noc. Barvitě jsme mu vylíčili náš problém (včetně polohy hodinek) a on se s kluky vydal na záchrannou misi.

Jakmile byl „čas“ vyloven, mohly jsme jít konečně spát. Byla to zkrátka hlídka, na kterou se nezapomíná, a jeden z těch momentů, které se člověku vryjí do hlavy tak silně, že na ně ani po letech prostě nedokáže zapomenout.

Dubnový kalendář

- 3. 4. Velký pátek
- 4. 4. Pletení tatarů
- 4. 4. Modlitba u Božího hrobu
- 10. 4. KvízBAR
- 11. 4. Společná holčičí akce
- 17. - 19. 4. Víkendovka Žabek
- 25. 4. Děkanátní setkání ministrantů

Dostal/a jsi se na konec tohoto newsletteru, na další se můžeš těšit v květnu!

Zatím budeme aktivní všude tady, tak AHOJ!

